



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 288/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Bohumilom Novákom ml., Horná 27, Banská Bystrica, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/66/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 27. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v súdnom konaní označenom v záhlaví. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní a priznal mu finančné zadostučinenie vo výške 5 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 2. novembra 2023 na okresnom súde žalobu o vydanie veci (a to tzv. veľkého technického preukazu a druhého kľúča od motorového vozidla, ktorého je vlastníkom) od žalovanej (predchádzajúcej vlastníčky vozidla).

3. Do osobnej schránky [REDAKOVANÉ] bolo 1. decembra 2023 bolo doručené upovedomenie vo veci vedenej pod sp. zn. 14C/66/2023, že sa na žalobu podanú elektronicky 7. novembra 2023 neprihliada, pretože nebola doplnená v listinnej podobe. Okresný súd následne zistil, že listinné podanie podané na okresnom súde 8. novembra 2023 administratívne nepriradil k tomuto konaniu, ale konal o ňom osobitne pod sp. zn. 13C/74/2023 tak, že konanie zastavil z dôvodu litispencie s poukazom na konanie sp. zn. 14C/66/2023. Na základe odvolania podaného sťažovateľom

okresný súd uznesením sp. zn. 13C/74/2023 zo 7. decembra zrušil rozhodnutie o zastavení konania a rozhodol, že konanie bude pokračovať pod sp. zn. 14C/66/2023.

4. Dňa 7. marca 2024 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovanej k podanej žalobe.

5. Na základe uznesenia okresného súdu zo 4. marca 2024 podal sťažovateľ 22. marca 2024 vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej.

6. Sťažovateľ podal 12. decembra 2024 sťažnosť predsedovi okresného súdu na prieťahy v konaní, na ktorú nedostal písomnú odpoveď, avšak súd určil termín pojednávania na 12. február 2025. Pojednávanie bolo následne zrušené z dôvodu práceneschopnosti vo veci konajúceho sudcu.

7. Ďalší termín pojednávania bol stanovený na 5. máj 2025, avšak aj ten bol následne zrušený z dôvodu zmeny zákonného sudcu. Nový termín pojednávania nebol stanovený.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Podstatou argumentácie sťažovateľa je skutočnosť, že okresný súd ani po viac ako roku a pol od podania žaloby vo veci neuskutočnil pojednávanie a vec právoplatne neskončil. Vo veci sťažovateľa bezdôvodne nekonal viac ako deväť mesiacov.

9. Sťažovateľ pred podaním žaloby podal návrh na vydanie neodkladného opatrenia, keďže potreboval neodkladne riešiť možnosť žalovanej administratívne nakladať s motorovým vozidlom, avšak jeho návrhu nebolo vyhovené. Žalovaná neoprávnené nakladá s majetkom sťažovateľa, motorové vozidlo, ktoré odovzdala sťažovateľovi, dala následne vyradiť z evidencie, pričom klamlivo uviedla, že časť osvedčenia o evidencii (tzv. malý technický preukaz) stratila, hoci ho odovzdala sťažovateľovi pri uskutočnenej výmene motorových vozidiel.

10. V napadnutom konaní došlo k prieťahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecou ani správaním účastníkov konania, ale postupom okresného súdu. Vec sťažovateľa nie je právne ani skutkovo zložitá. Sťažovateľ v konaní nespôsobil žiadne prieťahy, nechal sa zastúpiť advokátom, k žalobe predložil všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, aby bolo možné rozhodnúť vo veci už na prvom pojednávaní. V lehotách určených súdom reagoval na doručené písomnosti a svojou aktivitou upozornil na prieťahy v konaní sťažnosťou adresovanou predsedovi súdu, na ktorú síce nedostal písomnú odpoveď, bol po nej však stanovený termín pojednávania. Okresný súd nesprávnym postupom spôsobil prieťahy v konaní už pri jeho začatí, keď najskôr konanie zastavil a následne rozhodnutie zrušil a v konaní pokračoval. Aj keď pripúšťa, že na zrušenie nariadených pojednávanií existovali objektívne dôvody, neúmerne sa tým predĺžilo konanie, v ktorom sa dosiaľ neuskutočnilo ani prvé pojednávanie a aktuálne ani nie je určený ďalší termín.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Predmetom ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho označených práv prieťahovým postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

12. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1

dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

13. Konanie vo veci sťažovateľa prebieha celkovo 18 mesiacov, pričom okresný súd bol nečinný od apríla 2024 do decembra 2024. K odročeniu dvoch nariadených pojednávaní došlo z objektívnych dôvodov, ktoré nemožno pričítať na vrub okresnému súdu. Dopytom na okresnom súde ústavný súd zistil, že vo veci konajúca nová zákonná sudkyňa požiadala príslušný dopravný inšpektorát o poskytnutie informácie, koho vedie ako vlastníka motorového vozidla, a následne nariadi termín pojednávania.

14. Podľa ustáleného právneho názoru ústavného súdu konanie bez zbytočných prieťahov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95), pričom nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, II. ÚS 129/06). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý je potrebné vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

15. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

16. Podľa názoru ústavného súdu nesústreďená činnosť okresného súdu na začiatku konania (bod 3 tohto rozhodnutia) a aj jeho následná nečinnosť v trvaní 9 mesiacov, berúc do úvahy celkovú dĺžku napadnutého konania (podanie žaloby 2. novembra 2023) a okolnosť, že vec sťažovateľ nespadá do okruhu konaní, pri ktorých sa vyžaduje osobitná rýchlosť konania (napr. konania vo veciach maloletých, pracovnoprávne spory), nedosahuje intenzitu odôvodňujúcu záver o porušovaní základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

17. Z uvedených dôvodov bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

18. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

19. Napokon ústavný súd uzatvára, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby v budúcnosti po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2025

Ladislav Dudíťš
predseda senátu